

عنوان مقاله:

آموزش مهندسی در ایران: محتوا و روش مقایسه ای با برخی کشورهای صنعتی

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 11، شماره 44 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

جمشید پرویزیان - دانشیار دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه صنعتی اصفهان

فرشاد توپسرکانی - مربی دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

مقایسه محتوا و روشهای آموزش مهندسی در کشور ایران و برخی از کشورهای صنعتی با تطبیق موردی میتواند نشان دهنده تفاوتی اساسی در فلسفه آموزش عالی در ایران و کشورهای پیشرفته باشد که به نگاه تاریخی ما به علم به عنوان فضیلت و نه به عنوان ابزار برمیگردد با این حال چنین مطالعه ای را میتوان به سطوح عملی تر آموزش تعمیم داد و آموزش مهندسی به عنوان یک روش تجربی را با آموزش آن در قالب آموزش یافته های تاریخی مقایسه کرد این مقاله را میتوان در طی دهه های اخیر دنبال کرد و از جمله به محتوای آموزش ابزارهای آموزش حجم آموزش دوره های کارآموزی و قابلیت کارفرینی دانش اموختگان پرداخت از نگاه دیگر میتوان روش پذیرش دانشجو و تعداد پذیرش طول دوره تحصیل محتوا ی دروس عمومی ساختار نظام آموزشی و نقش دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری در آموزش را مقایسه کرد هسته های آموزشی - پژوهشی از سویی ارایه دروس و اجرای پژوهش را با هم می آمیزند و از سویی دیگر به عنوان واحدهای مستقل مالی به فعالیت پژوهشی می پردازند و این میتواند از تفاوت های اساسی نظام آموزشی ایران بانظامهای آموزشی - پژوهشی باشد در این تحقیق به عنوان نمونه مقایسه ای در ساختار و محتوای آموزش مهندسی مکانیک در دانشگاه های ایران المان انگلستان و امریکا انجام شده است ای مطالعه متوجه روشها و محتوای آموزش است نه نتایج آن در بخشهای پژوهشی و فنی بانشان دادن کاستیهایی در به روز کردن محتوا و روش به ارایه مفاهیمی نو در فلسفه آموزش مهندسی و ابزارهای آن از جمله آموزش دانشجو محور آموزش مبتنی بر مسئله و آموزش در محیط سرشار از فناوری پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

آموزش مبتنی بر مسئله ، آموزش دانشجو محور و مشارکت در آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405925>

